

¹Ein gülden Kleinod Davids, vorzusingen, daß er nicht umkäme. Seid ihr denn stumm, daß ihr nicht reden wollt, was recht ist, und richten, was gleich ist, ihr Menschenkinder?²Ja, mutwillig tut ihr Unrecht im Lande und gehet stracks durch, mit euren Händen zu freveln.³Die Gottlosen sind verkehrt von Mutterschoß an; die Lügner irren von Mutterleib an.⁴Ihr Wüten ist gleichwie das Wüten einer Schlange, wie die taube Otter, die ihr Ohr zustopft,⁵daß sie nicht höre die Stimme des Zauberers, des Beschwörers, der wohl beschwören kann.⁶Gott, zerbrich ihre Zähne in ihrem Maul; zerstoße, HERR, das Gebiß der jungen Löwen!⁷Sie werden zergehen wie Wasser, das dahinfließt. Sie zielen mit ihren Pfeilen; aber dieselben zerbrechen.⁸Sie vergehen wie die Schnecke verschmachtet; wie eine unzeitige Geburt eines Weibes sehen sie die Sonne nicht.⁹Ehe eure Dornen reif werden am Dornstrauch, wird sie ein Zorn so frisch wegreißen.¹⁰Der Gerechte wird sich freuen, wenn er solche Rache sieht, und wird seine Füße baden in des Gottlosen Blut,¹¹daß die Leute werden sagen: Der Gerechte wird ja seiner Frucht genießen; es ist ja noch Gott Richter auf Erden.

إِلَامِ الْمُعْتَبِينَ. عَلَى لَا نُهْلِكُ. لِدَاوُدَ. مَدَّهَبَةٌ.
¹أَحَقًّا بِالْحَقِّ الْأَخْرَسِ تَتَكَلَّمُونَ، بِالْمُسْتَقِيمَاتِ تَقْضُونَ، يَا بَنِي آدَمَ؟ بَلْ بِالْقَلْبِ تَعْمَلُونَ سُورًا فِي الْأَرْضِ، طَلَمَ أَيْدِيكُمْ تَزْنُونَ.³ رَاعِ الْأَسْرَارَ مِنَ الرَّجِمِ، ضَلُّوا مِنَ الْبَطْنِ مُتَكَلِّمِينَ كَذِبًا.⁴ لَهُمْ حُمَةٌ مِثْلُ حُمَةِ الْحَيَّةِ، مِثْلُ الصَّلِّ الْأَصْمِ يَسُدُّ أُذُنَهُ،⁵ الَّذِي لَا يَسْتَمِعُ إِلَى صَوْتِ الْحَوَاةِ الرَّاقِينَ، رُفِيَ حَكِيمٍ.
⁶اللَّهُمَّ، كَسِّرْ أَسْنَانَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ. اهْتِنِمِ أَضْرَاسِ الْأَسْبَالِ، يَا رَبِّ.⁷ لِيَذُوبُوا كَالْمَاءِ، لِيَذْهَبُوا. إِذَا قَوَّحَ بِبِهَامَةٍ فَلْتَنْبُ.⁸ كَمَا يَذُوبُ الْحَلْزُونُ مَاثِيًا، مِثْلَ سَيْفِ الْمَرَاةِ لَا يُعَايِنُوا الشَّمْسَ.⁹ قَبْلَ أَنْ تَشْعَرَ فُذُورُكُمْ بِالشُّوْكِ نِينًا أَوْ مَحْرُوفًا يَجْزِفُهُمْ.¹⁰ يَفْرَحُ الصَّادِقُ إِذَا رَأَى التَّقْمَةَ، يَغْسِلُ حُطَايَتِهِ بِدَمِ الشَّرِيرِ.¹¹ وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ: إِنَّ لِلصَّادِقِ تَمْرًا، إِنَّهُ يُوجَدُ إِلَهُ قَاصٍ فِي الْأَرْضِ.